

[Tastosen.]

afviser det af SF og DKP stillede ændringsforslag, men stemmer for det af socialministeren stillede ændringsforslag.

Vedrørende invalidepensionsloven er der stillet et ændringsforslag fra fremskridtspartiet og det konservative folkeparti om, at der skal være noget strengere kontrolregler, end der er i øjeblikket. Det må jeg afvise, for det vil medføre nogle øgede administrationsudgifter. Hertil kommer, at vi på længere sigt må vurdere hele invalidepensionsområdet, for det må selvfølgelig være sådan i vores samfund, at de mennesker, som fysisk og psykisk ikke kan klare at udføre en arbejdsindsats på den ene eller den anden måde, må have en erstatning for den tabte arbejdsfortjeneste, så de klarer sig bedst muligt, så de får så tryk en tilværelse som muligt, og her spiller det forebyggende arbejde, der kan forhindre, at behovet for invalidepension opstår, en væsentlig rolle. Det forebyggende arbejde kan i den forbindelse i allerhøjeste grad være spørgsmålet om arbejdsmiljøet, det psykiske pres på arbejdspladserne og mange andre ting. Derfor må hele det område, der vedrører invalidepensionistgruppen, have en meget seriøs og grundig behandling, og det er vi enige om at det skal have i folketingets socialudvalg, når vi mødes til efteråret. Det ændringsforslag om øget kontrol, som fremskridtspartiet og det konservative folkeparti har stillet, må jeg indstille til forkastelse.

Der er et tredje ændringsforslag. Det drejer sig om betalingen af lægeerklæringen ved afslag på invalidepension. Paragraffen i invalideforsikringsloven får nu en sådan udformning, at når den, der søger om ydelser, f. eks. invalidepension, på det sociale udvalgs foranledning skal skaffe en lægeerklæring, så betales denne af udvalget. Det vil altså sige, at den, der får et afslag, ikke oven på afslaget skal have det yderligere gok i nødden, om man vil, derved, at han også skal betale regningen for lægeerklæringen. Det synes jeg er en god retstilstand, som vi er kommet frem til her, og dette ændringsforslag vil jeg anbefale at man stemmer for.

Peter Holst (V):

Jeg vil kunne begrænse mig til kun at belyse venstres stilling til to af ændringsfor-

slagene, da vor stilling til de øvrige fremgår af de skrevne ord.

Vedrørende ændringsforslag nr. 3 til invalidepensionsloven, der omhandler den tidsbegrænsede tilkendelse, vil jeg røbe, at venstre har været i en frugtbar tvivl om vor stilling, fordi vi tror, at en art åremålstilkendelse i mange tilfælde kan være både rimelig og velbegrunderet, men da lovforslaget i sig selv er en lovfæstelse af en hidtidig praksis — det er i udvalget oplyst, at hver sjette invalidepensionstilkendelse er tidsbegrænset — og da udvalget, som også formanden nu berørte, har sat sig for i efteråret at drøfte dette grundigt, vil vi lade os nøje hermed. Vi vil af de to grunde stemme imod ændringsforslag nr. 3.

Om ændringsforslag nr. 4 vedrørende betalingen af lægeerklæringen mener vi, at det er rimeligt og forsvarligt og velmotiveret at lade den gældende regel videreføre, således at vi altså stemmer imod ændringsforslag nr. 4 ud fra den betragtning, at der vil være oplagte afslagstilfælde, hvor det er rimeligt, at ansøgeren selv bærer udgiften til lægeerklæringens fremskaffelse.

Jørgen Junior (FP):

Fremskridtspartiet kan støtte ministerens — socialdemokraternes — forslag med hensyn til rådighedsbeløbet og må således afvise det forslag, der er kommet fra SF og DKP.

Vi er glade for, at forslaget, der er stillet sammen med det konservative folkeparti vedrørende invalidepensionisterne, nu bidrager til, at denne problematik bliver taget op i socialudvalget i begyndelsen af næste samling. Vi havde naturligvis gerne set, at der havde været flertal for vort ændringsforslag her, men jeg synes, det er meget væsentligt, at det både fra socialdemokraternes og venstres side anerkendes, at her er en problematik, der må undersøges ganske alvorligt. Vi glæder os til at deltage i dette arbejde med positivt sind.

Jeg skal endelig sige med hensyn til ændringsforslaget vedrørende lægeerklæringerne, som vi har tilsluttet os: det har været meget svært at finde ud af, hvad forskellen egentlig var på den nugældende ordning og ændringsforslaget, men det tyder på, at retfærdighedsprincippet bedst efterleves efter